

Danmarks såkaldte liberale parti – venstre – nu står som storfortaler for en prisstoplovgivning, vil jo sikkert undre mange, som bare er i stand til at huske tilbage til december 1976, hvor partiet venstre anførte følgende:

»Et mindretal (venstre) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det imødekommer ikke det stedse mere påtrængende behov for en samlet løsning af landets alvorlige økonomiske problemer, men medvirker tværtimod til, at løsningen endnu en gang udsættes.

Efter venstres opfattelse burde regeringen gennem forhandling have tilvejebragt et bredt og sikkert flertal for de nødvendige forbedringer af den økonomiske politik. På denne baggrund ville et afbalanceret pris- og lønstop have haft perspektiv. Venstre beklager, at regeringen har afvist denne mulighed.

I 1977 vil ledigheden i Danmark blive større end på noget andet tidspunkt siden krigen. Med et betalingsbalanceunderskud på 8-9 mia kr. og med alvorlig risiko for yderligere valutaudgifter til import af olie og benzin vil de senere års stærke gældsætning til udlandet fortsætte med usvækket kraft. Erhvervslivet vil ud over de allerede gennemførte lønstigninger blive belastet med stærke omkostningsforøgelser, når virksomhederne den 1. marts pålægges tre dyrtidsportioner sammen med virkningerne af overenskomstfornyelsen. Til disse øgede omkostninger vil regeringen desuden lægge den aftalte rånergiafgift. Finansloven for 1977-78 vil medføre et rekordagtigt underskud på 17 mia kr., som der ikke kan anvises dækning for. Den høje rente og de stramme kreditvilkår vil af disse grunde fortsætte til skade for investeringslyst og beskæftigelse.

Over for disse trøstesløse udsigter er der behov for en politik, som virkelig tør standse de omkostningsstigninger, der ellers vil slå igennem frem til og med 1. marts 1977, og som kan sikre en rolig omkostningsudvikling gennem de næste par år. Der bør samtidig gennemføres yderligere besparelser på de offentlige budgetter. Der må foretages de nødvendige begrænsninger af det private forbrug og sikres den nødvendige forøgelse af den private opsparing. En sådan politik vil kræve betydelige ofre, men efter venstres opfattelse er der nu i befolkningen en klar forståelse for, at dette er nødvendigt.

Regeringen har imidlertid ved sin holdning til venstres forslag om nye forhandlinger om den økonomiske politik og ved præciseringen af sine hensigter for den kommende tid klart afvist at følge denne linje. I stedet har den besluttet sig til på et spinkelt og usikkert parlamentarisk grundlag at gennemføre en isoleret lovgivning, der i realiteten kun består af et kortvarigt og ensidigt prisstop, der ikke indeholder nogen sikkerhed for, at den igangværende lønglidning effektivt standses, men som med sikkerhed virker belastende for mange tusinde virksomheder.

Venstre beklager, at regeringen på denne måde har valgt at se bort fra de virkelige problemer. Konsekvensen vil være, at folkettingen inden længe på ny vil blive stillet over for alvorlige kriser. Regeringen påtager sig dermed et ansvar for de kommende års økonomiske udvikling.

Den vigtigste årsag til SV-regeringens dannelse var efter deres eget udsagn, at der skulle skabes stabilitet i dansk økonomi. Siden regeringsmisdannelsen er det jo blevet tydeligere og tydeligere, at det eneste, der er stabiliseret, er stigningen i arbejdsløsheden og gældsætningen. Storesøsteren i regeringssamarbejdet medvirker kun til at øge usikkerheden i erhvervslivet ved sin evindelige fremturen med yderligere restriktioner. Det midlertidige prisstop skal efter socialdemokraternes opfattelse afløses af en stram prislovgivning, og handelsministeren bekræftede under et samråd, at regeringen ville gennemføre et sådant forslag, hvis arbejdsmarkedets parter ikke fandt en fornuftig løsning. Denne udtalelse faldt, uden at handelsministeren dog nærmere ville beskrive, hvad regeringen anså for en fornuftig løsning.

Det eneste, der altså indtil dato er tilkendegivet fra regeringen, er, at erhvervslivet må leve under den forudsætning, at det ligger meget usikkert, hvilken prislovgivning der skal afløse stopdillen den 15. april.

Den usikkerhed, som præger samfundet, vil så ganske givet bevirke, at investeringerne i den nærmeste tid ikke vil ske i den produktive sektor, men derimod i de kæmpedynger af statspapirer, som SV-regeringen spyr ud på markedet.

Også den midlertidige prisstoplovgivningsforlængelse skaber de tusindvis af tvivlstilfælde, som monopolembdsmænd de næste år kan beskæftige sig med at »forske« i. En